

2det District (Esherning) ikke engang vil kalde et Penge- eller Obligationsbeløb Vederlag. Jeg vil derimod for mit Vedkommende paastaae, at en Udsættelse i Tid ingenlunde er et Vederlag; imellem Tilstaaelse af Penge eller Obligationer og Udsættelse i Tid er den store og væsentlige Forskjel, at ved Udsættelse indtræder en fuldstændig Lighed, naar den ophører, men ved Overtagelse af Penge- eller Obligationsbeløb fratager man Privilegiet. Dersom det Forslag, som er gjort af Comiteens Majoritet, gaar igennem, saa giver man det privilegerede Hartkorns Besiddere et reelt Privilegium, saa siger man: „for hver 4 Rbd., I hidtil have været fritagne for at svare i Skat i det Beløb, som det uprivilegerede Hartkorn svarer, skulle I for Fremtiden til evig Tid være frie for de 3 Rbd., men saa skulle I betale den ene.“ Dette er en stor og væsentlig Forskjel; man gjør Uligheden stedse varende, naar man giver Penge- eller et Obligationsbeløb. Vi have holdt os til Udsættelse i Tid, fordi vi ingenlunde kunne indrømme nogenomhelst af Statens Borgere Ret til Erstatning, naar den lovlige Magt i Staten forandrer den bestaaende. Skattelovgivning; det er en Ret, som Staten maa være i uindskrænket Besiddelse af, og det var den ikke, naar den skulde erstatte de paagældende Skatteydere, som ved en saadan Forandring i Skattelovgivningen kom til at svare mere, — denne Meer-Udgift paa en anden Maade. Vi havde ogsaa troet i denne Henseende at have Medhold hos Ministeriet, thi det har forelagt os et Lovudkast i en aldeles lignende Sag som denne, og det har sagt i Motiverne til dette Lovudkast, at af de Vedkommende, hvorom der er Tale, havde i sin Tid ikke Faa troet at have tilkjøbt sig denne deres Rettighed, og at denne Formening efter de factisk bestaaende Forhold ikke kunde siges at være aldeles ugrundet. Det er det Selsamme, som i denne Sag er anført for at tilstaae de privilegerede Hartkornsetere Erstatning; man siger: de have kjøbt deres Eiendom i den Tre, at denne Skatteletelse var en reel Ret, og de have ikke været aldeles ubesjælede til at slutte saaledes ifølge de factisk bestaaende Forhold. Men, hvad Indflydelse giver Ministeriet den Omstændighed i den paapegede Sag, at de Vedkommende have troet

at tilkjøbe sig en saadan Rettighed, og at de ikke have været aldeles ubesjælede til at troe det? Ministeriet slutter deraf, at det vilde være ubilligt **strax** ganske at tage Rettigheden fra dem. Det er dette, vi have anført i denne Sag; det vilde være ubilligt, strax at tage Rettigheden fra dem af de privilegerede Hartkornsbesiddere, hvem en pludselig Fratagelse maatte antages at ville bebyrde mere, end det egentlig kunde antages tilraadeligt. Det er disse Betragtninger, som have gjort, at Minoriteten ikke har kunnet slutte sig enten til det Forslag, som er stillet i Comiteen af min kjære, ærede og uårde Ven ved Siden af mig, eller til det, som er stillet af Comiteens Majoritet. Den ærede Ordfører bemærkede igaar, at, naar man bevægede sig mellem aldeles ingen Erstatning og fuldstændig Erstatning, da vare vi paa Vilkaarlighedsens Gebeet; deri har han fuldkommen Ret, men jeg vil dog gjøre ham opmærksom paa, at Minoriteten i sit subsidiaire Forslag, hvor den tildeels bevæger sig paa samme Gebeet, dog ikke bevæger sig paa Vilkaarlighedsens Gebeet med Hensyn til Spørgsmaalet om Erstatning til Lehn, Stamhuse og Fideicommissgodser og offentlige Stiftelser, som vi mene ikke skulle have Erstatning; thi der have vi stillet os paa det strenge og udelukkende Rets-Standpunkt, idet vi sige: dem kunne vi ikke inklude os paa at tilstaae nogen Erstatning. Vi have i saa Henseende i Cet og Alt sluttet os til Landocommissionens Minoritet, og vi have fundet, at vi dertil havde god Grund, hvilken Grund vi have tilladt os at anføre i vor Motivering i Comiteebetænkningen. Den ærede 6te Rigsdagsmand for Kjøbenhavn (Mourier) kom igaar for et Døgn ind paa en Bekæmpelse af denne Udelukkelse af Lehn, Stamhuse og Fideicommissgodser, idet han bemærkede, at, dersom den Synsmaade, som vi have udtalt i Betænkningen, var rigtig, saa var Sagen simpel. Det have vi ogsaa antaget; vi have troet, at Sagen var meget simpel; men, sagde han, det, vi ville give Erstatning for, er Skattelettelsen. Vi kunne meget godt begribe, at de, som ville give Erstatning for Skattelettelsen, kunne ikke gaae ind paa at udelukke Lehn, Stamhuse og Fideicommissgodser fra saadan Erstatning; men det